

ολοκληρωμένη της μορφή. Το μέρος του κοντραμπάσου, σκυτεινό και μεταλλικό, δημιουργήθηκε μέσα από τη συνεργασία της συνθέτριας με τον ερμηνευτή, και αναλαμβάνει τον μονόλογο της διεμφυλικής Ελένης. Το έργο ξεκινάει με ένα εισαγωγικό, θρηνητικό μέρος που εκτυλίσσεται στον προθάλαμο του σφουγγιού και καταλήγει με την περιφορά της πρωταγωνίστριας στον κυρίως χώρο του, όπου αφηγείται την ιστορία της.

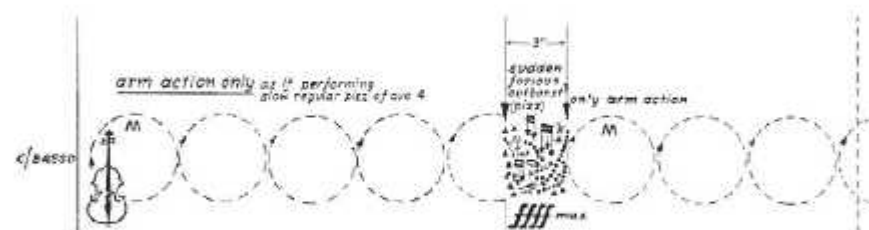
Στέφανος Βασιλειάδης

Έν Πυρί (1973/1976), στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου,
για κοντραμπάσο και μαγνητοταινία

Το ιστορικό έργο *Έν Πυρί*, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Ελληνοαμερικανική Ένωση (05/01/1973) ως έργο ηλεκτρονικής μουσικής (4 μαγνητοταινίες στίφη), σε συνεργασία με έργα Ελλήνων συνθετών αφιερωμένα στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου. Το ηλεκτρονικό μέρος περιλαμβάνει ήχους που παράγονται από ένα συνθετή VCS3, ενόργανους και φωνητικούς διαμορφωμένους ήχους καθώς και συγκεκριμένους ήχους της φύσης (ήχους της οσπιάς και του ξύλου). Οι στοιχειώδεις αυτοί ήχοι αναλλάσσονται στην επεξεργασία τους και αναμειγνύονται ο ένας με τον άλλο σε πολλαπλές ακολουθίες. Το 1976, ο συνθέτης συνεργάστηκε με τον κοντραμπασίστα Ανδρέα Ροδόπουλο (1932-2022) ώστε να δημιουργήσουν από κοινού το μέρος του κοντραμπάσου για τη νέα, αναθεωρημένη εκδοχή του έργου για ενισχυμένο κοντραμπάσο και ακτιάχη μαγνητοταινία. Ανάμεσα στις σημαντικότερες παρουσιάσεις της συνεργασίας αυτής, συγκεκριμένα και η πρώτη καλύτερη παρουσίαση του *Έν Πυρί* στο Ωδείο Πράδου του Αττικού (Παράσταση Μουσικής Μέρης, 12/07/1979) σε συνεργασία με τον ερασιτεχνικό Χαράλαμπο Δερουδήμο. Επέχσεις του αυτοκινητιστικού δυστυχήματος της 8ης Ιανουαρίου 1970, ο Στέφανος Βασιλειάδης αφηγείται, μέσα από τη σχέση των ηλεκτροακουστικών ήχων της μαγνητοταινίας με τον υπερβατικό δυναμισμό του κοντραμπάσου, τη μοιραία βραδιά του τραγικού συμβάντος που κόστισε τη ζωή στην πρώτη του σύζυγο Αναστασία Βασιλειάδη, στον Γιάννη Χρήστο και στη θρησσία Χαρέμη-Χρήστο. Ο τίτλος του έργου απορρέει από την Καινή Διαθήκη «ή γάρ ημέρα δηλώσει: ότι εν πυρί αποκαίεσθαι» (Προς Κορινθίους Α', 3:13) και αποτελεί έναν συμβολισμό για τη δοκιμασία του ανθρώπου μέσα από τη φωτιά. Σύμφωνα με το λόγο του συνθέτη «Κάθε δοκιμασία, κάθε δυσκολία είναι σαν μια φωτιά που μας καίει. Και εκεί αντέχουν μόνο τα αληθινά πράγματα. Ό,τι είναι υλτικό και ανοήσιο καίγεται και μένει μόνο το καθαρό αλάτισμα της ποιότητας».

Θερμές ευχαριστίες στην οικογένεια του Στέφανου Βασιλειάδη για την παραχώρηση του ηχητικού υλικού και των περιληπτικών δικαιωμάτων.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΙ ΕΝ ΠΥΡΙ - ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΟ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΜΕΣΑ

ΔΕΥ 4 ΔΕΚ 2023, 20:30

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Το πρόγραμμα με μια ματιά:

ΑΡΤΕΜΗ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΩΤΗ (γεν. 1990)

Symbiosis (2015), για κοντραμπάσο και διαδραστικά ηλεκτρονικά

ΘΑΝΟΣ ΠΟΛΥΜΕΝΕΑΣ-ΑΙΟΝΤΗΡΗΣ (γεν. 1981)

MPK (2006), για κοντραμπάσο και live electronics

ΝΕΦΕΛΗ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (γεν. 1985)

Το Σφαγείο, γραμμένο στη μνήμη κόλλε Ελβίρας (2021/2023), για κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (1933-2004)

Εν Πιρί (1973/1976), στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου, για κοντραμπάσο και μαγνητοταινία

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ

Χάρης Παζαρούλιας: κοντραμπάσο, επιμέλεια προγράμματος

Αρτεμη-Μαρία Γιώτη: χειρισμός διαδραστικού μουσικού συστήματος

Θάνος Πολυμενέας-Αιοντήρης: live electronics

Ναζέλη Σταματογιαννοπούλου: χειρισμός ηχητικού υλικού

Ελένη Χούμου: φωτισμοί

Ο Χάρης Παζαρούλιας είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και η συνολία *ΕΝ ΠΥΡΙ - Φίλη για κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά μέσα*, αποτελεί μέρος της διδακτικής του διατριβής.

Αρτεμη-Μαρία Γιώτη

Symbiosis (2015),

για κοντραμπάσο και διαδραστικά ηλεκτρονικά

Η σύνθεση λειτουργεί ως ένα παιχνίδι ελέγχου μεταξύ ανθρώπου και μηχανής. Περνάει από διάφορα στάδια αλληλεπίδρασης, ξεκινώντας από τον άμεσο ανθρώπινο έλεγχο επί των ηλεκτρονικών και τερματίζει όταν οι προσπάθειες του αρημευατή να ελέγξει το σύστημα αποτυγχάνουν. Το διαδραστικό ηλεκτρονικό μουσικό σύστημα, σε περιβάλλον SuperCollider, που δημιουργήσε η συνθέτρια Αρτεμη-Μαρία Γιώτη, τροφοδοτείται και αλληλεπιδρά με τους ήχους και την ενέργεια του πεντάχορδου ενισχυμένου κοντραμπάσου. Όταν η μεταξύ τους επικοινωνία καθίσταται πλέον αδύνατη, το έργο πρέπει να τερματιστεί. Το *Symbiosis* παρουσιάστηκε για πρώτη φορά από την κοντραμπασίστρια Margarethe Maierhofer-Lischka στην Αυστρία (Kulturzentrum bei den Minoriten - Graz, 22/06/2015) και απόψε παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Θάνος Πολυμενέας-Αιοντήρης

MPK (2006),

για κοντραμπάσο και live electronics

Αφιερωμένο στον σπουδαίο κοντραμπασίστα Peter Kowald, το *MPK* (Memoriam Peter Kowald) είναι μια σύνθεση για κοντραμπάσο και ζωντανή ηλεκτρονική επεξεργασία σήματος σε περιβάλλον Max/M SP. Με έντονο το μυστηρικό στοιχείο, ο αρημευατής αλληλεπιδρά με τα ηλεκτρονικά στοιχεία και συνομιλεί με προηχογραφημένα θραύσματα από τη μουσική του Kowald. Η σύνθεση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Lantaren Venster Theater (Rotterdam, 2006) από τον κοντραμπασίστα Gonzalo Almeida, ενώ η α' πανελλήνια παρουσίαση πραγματοποιήθηκε από τον Χάρη Παζαρούλια (On Off Studio - Αθήνα, 2/05/2023). Όπως σημειώνει ο συνθέτης: «Έιχα την τύχη να γνωρίσω τον Πέτρο – όπως ο ίδιος αποκαλούσε τον εαυτό του – σε ένα πρώιμο στάδιο της μουσικής μου ζωής. Αυτή η συνάντηση ενέπνευσε και διαμόρφωσε την προσωπικότητα και τη μουσική μου, περισσότερο από όσο νόμιζα οριστή την εποχή».

Νεφέλη Σταματογιαννοπούλου

Το Σφαγείο, γραμμένο στη μνήμη κόλλε Ελβίρας (2021/2023),

για κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά

Εμπνευσμένη από την ομόνομη σκηνή της ταινίας *11 Χρόνια με τα 15 Φεγγάρια* (1978) του R.W. Fassbinder, η σύνθεση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά σε εκδοχή για φλόουτα και ηλεκτρονικά (Σεπτέμβριος, 2021) στη θεατρική μεταφορά της ταινίας από την Κατερίνα Γιαννοπούλου για το Φεστιβάλ Αθηνών. Η αποτυχή, δεύτερη εκδοχή του έργου για κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην τελική,